

Sygn. akt V Pz 85/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2013 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. K.

przeciwko Gminie Miasta w T.

i Urzędowi Miasta w T.

o odszkodowanie za zaniżoną emeryturę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w Tomaszowie Maz.

z dnia 25 kwietnia 2013r.

sygn. akt IVP 327/12

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w punktach „2” i „3” w ten sposób, że nie obciążać powódki H. K. kosztami zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2013 roku (sprostowanym w dniu 10 maja 2013 roku) Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Tomaszowie Maz. umorzył postępowanie w sprawie wobec cofnięcia pozwu przez powódkę H. K. oraz zasądził od powódki kwoty po 100 złotych na rzecz pozwanych Gminy Miasto T. i Urzędu Miasta w T. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Motywuując rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego podniósł, że zgodnie z art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz. U. z 200r. Nr 167, poz.1398 z późn. zm.) zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Zasada jest, że strona przegrywająca sprawę, a za taką uważa się również stronę cofającą pozew, obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi, na jego żądanie, koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Ta ogólna zasada doznaje ograniczeń ze względu na szczególnie uzasadniony przypadek uregulowany w art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Okoliczność, że wobec cofnięcia powództwa we wstępnym stadium postępowania nakład pracy pełnomocnika pozwanych ograniczył się jedynie do uczestnictwa w dwóch rozprawach, jak również okoliczność, że powódka ma niską emeryturę (wg. stanu na marzec 2012 roku w kwocie 985,48 złotych netto), dały w ocenie Sądu podstawę do

zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c. i obciążenia powódki jedynie częścią kosztów, które i tak stanowią około 20% jej miesięcznych dochodów. Sąd Rejonowy miał także na uwadze, że powódka winna przed wystąpieniem do sądu z pozwem rozważyć celowość powództwa i rozmiar roszczenia oraz mieć na uwadze poniesienie ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej w razie niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. W pozostałym zakresie wykraczającym poza koszty zasądzone w punkcie 2 i 3 sentencji, Sąd wniosek pełnomocnika pozwanych oddalił jako niezasadniony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Rejonowy na podstawie art. 98 k.p.c. i 102 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Na powyższe postanowienie wniosła w dniu 6 maja 2013 roku zażalenie powódka. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wskazała, że wycofała pozew z powodu złego stanu zdrowia, zaś swoją prośbę o nie obciążanie kosztami procesowymi uzasadnia nie tylko trudną sytuacją finansową, lecz także z uwagi słuszność wniesionego przez nią powództwa. Przedmiotem powództwa było bowiem odszkodowanie z tytułu zaniżenia zarobków w zaświadczeniu wydanym dla celów emerytalnych przez Urząd Miasta w T. oraz zagubienia dokumentacji płacowej, co uniemożliwia zweryfikowanie wysokości emerytury. W uzupełnieniu zażalenia złożonym w dniu 20 maja 2013 roku skarżąca wskazała dodatkowo, że nie jest zasadne zawarte w piśmie procesowym z dnia 4 kwietnia 2013 roku żądanie Urzędu Miasta w T. zasądzenia kosztów procesowych odrębnie dla Urzędu Miasta i Gminy Miasta w T.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy wydał nieprawidłowe rozstrzygnięcie. Wbrew odmiennym twierdzeniom podniesionym w motywach zaskarżonego postanowienia w sprawie zachodzą bowiem szczególnie uzasadnione okoliczności zezwalające na całkowite zwolnienie powódki od obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w oparciu o art. 102 k.p.c.

Okolicznościami tymi są trudna sytuacja życiowa i materialna powódki, a także jej stan zdrowia psychicznego, który został pominięty całkowicie przez Sąd I instancji przy wydawaniu zaskarżonego postanowienia. Do tego za zwolnieniem powódki od obowiązku zwrotu kosztów przemawia charakter niniejszej sprawy, w której powódka domagała się odszkodowania z tytułu zaniżonej emerytury wskutek nieprawidłowego zaświadczenia Rp-7 wystawionego jej przez pozwany Urząd Miasta w T.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak sentencji.